

dighedsområde, og at det derfor var en undergravning af pagten at spørge domstolen. De skeptiske begrundede deres holdning med dels spørgsmålets politiske karakter, dels at man måtte forudse flere dissenser i domstolens afgørelse, således at udtalelsen ville være af begrænset værdi for generalforsamlingen. Ved afstemningen i komiteen stemte 31 for resolutionen, 10 imod, og 20 afstod.

I generalforsamlingen, hvor de tilsvarende stemmetal var 52, 11 og 32, fremsatte Frankrig et ændringsforslag, hvis indhold var, at domstolen stilledes over for det spørgsmål, om udgifterne til UNEF og ÖNUC overhovedet var afholdt i overensstemmelse med pagtens bestemmelser; ændringsforslaget afvistes.

63. FN's informationsprogrammer.

5. komité og plenarforsamlingen tog generalsekretærens beretning om FN's informationsprogrammer til efterretning. Til de hidtidige i alt 35 informationscentre er der i 1961 kommet 3 nye, alle i Afrika. Derimod er den påtænkte oprettelse af nye centre i Østeuropa og Sydamerika blevet udsat. Beretningen redegør endvidere for stipendiatorordningen, radio- og filmstjenssten, som i stigende grad tages i anvendelse i arbejdet på at sprede kendskab til FN, samt presse og publikationsarbejdet. De vigtigste publikationer er United Nations Yearbook og Everyman's United Nations. Tidsskriftet United Nations Review, som udkommer på hovedsprogene, er blevet noget billiggjort. I 1960 udsendtes der 76 brochurer på 48 sprog. I 1961 og 1962 vil man koncentrere sig om færre titler, men flere sprog.

64. Personalespørgsmål.

- a) Den geografiske rekruttering af personalet i Sekretariatet.
- b) Det relative omfang af personale ansat på begrænset åremål.

Efter den hidtidige ordning har det antal poster i Sekretariatet, der kunne besættes med borgere fra de enkelte medlemslande, været bestemt således: hvert land havde en minimumskvota på 1-3 poster, og resten af posterne fordeltes på grundlag af landenes medlemsbidrag. I den første halve snes år eller mere af FN's levetid var det kun de vestlige lande, der var i stand til — og villige

til — at stille personale til rådighed for Sekretariatet; af historiske grunde har de vestlige lande derfor været overrepræsenteret. Som det fremgik af en forelagt statistik, er der dog sket en stadig fremgang i retning af en bredere rekruttering. — Den andel af personalet, der er ansat for et begrænset åremål, har i de senere år været stigende; andelen er nu godt 20 pct. i overensstemmelse med en generalforsamlingsbeslutning fra 1957.

De mange nye lande, som efterhånden er optaget som medlemmer i FN, har med stigende styrke stillet krav om repræsentation i Sekretariatet. Det blev derfor pålagt det ovenfor under dagsordenpunkt 61 omtalte ekspertudvalg også at overveje dette problem. Resultatet blev, at udvalget i sin rapport foreslog, at der ved opstillingen af fordelingsnøglen tillige skulle tages hensyn til landenes indbyggertal; et flertal i udvalget gik endvidere ind for at hæve andelen af det personale, som er ansat for et begrænset tidsrum, fra 20 til 25 pct.

Debatten blev meget langvarig. Østlandene gentog deres allerede flere gange tidligere fremførte synspunkter, at de ingen tillid kunne have til Sekretariatet med dets nuværende sammensætning. De krævede ligelig repræsentation for de tre grupper: de socialistiske lande, de neutrale lande og „lande, der er medlemmer af vestlige militærblokke“. Endvidere hævdede de, at FN ved personaleansættelser kun undtagelsesvis måtte give de ansatte permanente (livstids-)kontrakter, således at ansættelser på begrænset åremål blev hovedreglen.

De neutrale tilsluttede sig stort set kritikken af Sekretariatets sammensætning; i den nye fordelingsnøgle ønskede man stor vægt lagt på minimumskvoten. Betydningen af Sekretariatets uafhængighed af medlemslandenes regeringer fremhævedes. De vestlige lande var ikke de eneste, der kunne stille embedsmænd, som var kompetente og effektive; men enkelte indrømmede dog, at det for et nyt land kunne være vanskeligt at undvære kvalificerede folk. Endelig tilsluttede de neutrale landes repræsentanter sig ekspertudvalgets forslag om at hæve kvoten for personale ansat for et begrænset åremål fra 20 til 25 pct.

De vestlige lande erkendte skævheden og erklærede sig enig i, at den igangværende